

Jan Jaskanis

Krupice, gm. Siemiatycze, woj. białostockie. Stanowisko I A

Informator Archeologiczny : badania 10, 110-111

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W obrębie zarysu konstrukcji drewnianych naziemnej budowli znaleziono fragment fibuli brązowej i części żaren oraz rozcieraczy kamiennych.

Badania będą kontynuowane.

JASTRZĘBNIKI, gm. Blizanów
woj. kaliskie
Stanowisko "Modła"

patrz
okres wpływów rzymskich

KOŁACZ, gm. Mrozy
woj. siedleckie
Stanowisko 2

patrz
okres wpływów rzymskich

KOTOWICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie

patrz
okres wpływów rzymskich

KOWALKI, gm. Tychowo
woj. koszalińskie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

KRUPICE, gm. Siemiatycze
woj. białostockie
Stanowisko I A

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził zespół pod kierunkiem dr Jana Jaskanisa. Finansował WKZ w Białymstoku. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z późnego okresu lateńskiego.

Kontynuowano prace badawcze na cmentarzysku, w jego części wschodniej położonej na stoku wysoczyzny. Zbadana przestrzeń o łącznej powierzchni 325 m² obejmowała peryferie cmentarzyska, gdzie pochówki nie występowały już tak zwarcie jak w centrum. Odkryto łącznie 58 grobów ciałopalnych /nr 238-295/, w tym jedynie 3 popielnicowe, wszystkie kultury przeworskiej. Pochówki ciałopalne. bezpopielnicowe, jednostkowe, mieściły się podobnie jak wcześniej odkryte w

plytkich z reguły kolistych jamach, średnicy do 1 m, w przekroju nieckowatych. Wszystkie odkryte tu groby cechowało ubóstwo inwentarza.

Odosobnionym przypadkiem na całym cmentarzysku był wyeksplorowany podwójny grób w skrzynkowej obudowie kamiennej. W obrębie tej obudowy prostokątnego kształtu o wymiarach 1,5 m na 0,8 m ujawniono dwie popielnice wypełnione dobrze spalonymi kośćmi a obok dwie misy-przystawki oraz jedną przykrywą glinianą.

Badania będą kontynuowane.

MIERZYN, gm. Rozprza
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Piotrkowie Trybunalskim

Badania prowadził mgr Marcin Gąsior. Finansował WKZ w Piotrkowie Tryb. Piąty sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury wschodnio-pomorskiej z okresu wczesnolateńskiego.

Stanowisko położone jest na krawędzi doliny Luciąży, po prawej stronie drogi Rozprza-Mierzyn, w odległości 250 m na północ od cmentarza parafialnego.

Łącznie odsłonięto powierzchnię 3200 m² / 128 odc. 5 x 5 m/ znajdując 123 groby ciałopalne, w tym 83 groby z obwarowaniem kamiennym, 33 popielnicowe i 7 jamowych. Biorąc pod uwagę zniszczenie części powierzchni cmentarzyska przez drogę i piaśnice oraz wkopy rabunkowe, można przyjąć, że całe cmentarzysko liczyło około 150 obiektów.

Typową formą grobu dla tego cmentarzyska jest grób jednopopielnicowy, z obwarowaniem z płyt kamiennych wzmocnionych kamieniami polnymi, wyposażony w naczynia ofiarne w ilości od jednego do trzech. Przewodnym typem popielnicy jest naczynie baniaste barwy brązowej ze schropowaconym brzuścem i gładzoną szyjką podkreśloną karbowaną listwą plastyczną. Jedyna popielnica kształtu gruszkowatego pochodząca z grobu 44, bez zdobień, barwy czarnej, nawiązuje kształtem do popielnic typu twarzowego i nie posiada analogii na innych stanowiskach kultury wschodniopomorskiej z tego rejonu. Zarówno kształt popielnicy, jak i skrzynkowa forma grobu 44, a także grobów 43, 60- 62, 110, usytuowanych w centrum stanowiska pozwala na datowanie początków użytkowania cmentarzyska na początek okresu wczesnolateńskiego, a nawet na sam przełom halsztatu i latenu. Na to samo zdaje się wskazywać brak na stanowisku w Mierzynie grobów kloszowych znalezionych na pobliskich cmentarzyskach w Łochyńsku i Bęczkowicach, a w ostatnim okresie także w Piaskach koło Sulejowa.